

[Bernhard Baunsgaard]

ønskede en stillingtagen til, var følgende definition fra undervisningsministeren:

»Socialdemokratisk politik og måske navnlig noget så mangfoldigt og løst defineret som socialdemokratiets kulturpolitik kan således forekomme træg og tvetydig eller måske rettere mangetydig.«

Er kulturministeren enig i det? Det var det hele.

(Kort bemærkning).

Nathalie Lind (V):

Da hr. Bernhard Baunsgaard citerede, hvad mit partis formand, hr. Poul Hartling, havde sagt ved en tidligere lejlighed, må jeg bede om tilladelse til for den historiske sandheds skyld at gengive nøjagtigt fra Folketingstidende, hvad der er sagt. Under debatten om Jens Jørgen Thorsen-filmen sagde hr. Poul Hartling:

»... at det er venstres opfattelse, at sådan som dette projekt er fremstillet over for offentligheden af forfatteren selv, bør det være udelukket, at det bliver støttet med statsmidler. Der er efter det af hr. Thorsen selv offentliggjorte tale om et projekt, der ikke blot er historisk uvederhæftigt og diletantisk,« – så kommer det, som hr. Bernhard Baunsgaard rigtigt sagde – »men også om en fremstilling, som det overvejende flertal af det danske folk vil finde krænkende.« Det er rigtigt, det fortsætter, at man »vil sætte sine kræfter ind på at hindre, at der gives statsstøtte til noget, som det danske folks flertal så klart ikke ønsker at støtte, og på en måde, som på det alvorligste vil skade Danmarks anseelse i hele udlandet.«

Men jeg tror også, uden at jeg skal bruge tid på det, at hr. Bernhard Baunsgaard erindrings, at det var i denne ganske specielle sag, at der samtidig klart gives udtryk for, at det, vi var ude for, var, at nogle prøver i et frit og liberalt samfund at nedbryde netop dette frie, liberale samfund. Det er det, man må værges sig mod.

Formanden:

Jeg ved ikke, om vi skal fortsætte med korte bemærkninger om citater. Hvis det kan være ganske kort, har hr. Bernhard Baunsgaard ordet. Ellers tilråder jeg at læse Folketingstidende.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg behøver ikke at gentage citatet, for nu er det citeret to gange heroppe. Men hver gang noget bliver farligt, ønsker man altså, at det ikke støttes med offentlige penge. Tilbage er spørgsmålet: hvordan skal det nye komme frem, for det er det nye, der foruroliger os, og det er det nye, der skal holdes nede?

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg kan kun sige, at det er ingen hæderlig form for diskussion at spørge, om man er enig i én sætning af en samlet fremstilling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om Statens Kunstfond.
(Lovforslag nr. L 77. Fremsat 4/11 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birte Weiss (S):

Det har jo været de vidtloftige og imponante citaters dag i dag, og mængden har det jo heller ikke skortet på. Selv formanden måtte bidrage til citaterne ved at læse op af folketingets forretningsorden for at bede om, at det blev begrænset. Så derfor skal jeg, om ikke andet så for afvekslingens skyld, prøve at holde mig forholdsvis konkret til det lovforslag, som her er til første behandling.

Der er ydermere den grund til at gå nogenlunde lige til værket, at vi i foråret havde en ret dybtgående redegørelsesdebat om det kultursyn, som ligger bag ved de enkelte partiers holdning til Statens Kunstfond.

I øvrigt findes der vel næppe nogen lovgivning, som politikere og befolkning har brugt så meget krudt på pr. investeret krone – ind imellem også meget løst krudt – som netop denne. Vidste man ikke bedre, skulle man tro, at det var kæmpebeløb, som samfundet ofrer på den meget vigtige opgave: at give kunstnerisk talent mulighed for at udfolde sig og fordybe sig.